Р Е Ш Е Н И Е
№ 41888

гр. София, 28.10.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Първо отделение 64 състав,** в публично заседание на 29.09.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калинка Илиева

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **4801** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. чл. 145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс, вр. Закона за министерството на вътрешните работи.

Образувано е по жалба, подадена от Б. Е. Х. срещу утвърден от министъра на вътрешните работи протокол № А-4240/28.3.2025 г. на Постоянната комисия по подбор на държавни служители от МВР в частта, в която е постановено недопускане до участие в международната процедура за подбор на командировани национални експерти по линия на Е. с реф. № Europol/2025/SNE/SSC/286. Guest Officer.

Твърди, че неправилно работодателят е отказал допускане до участие. Не е постановена заповед на министъра, не е извършена оценка на кандидатите по предварително обявени критерии, вкл. по чл. 10, т. 7 от Наредба № 8121з-142/2016 г. Ето защо не е налице законово основание за провеждане на национална процедура. Тази наредба не може да намери приложение, тъй като не се касае за изпращане на държавен служител в институция на Европейския съюз, а за включване в резерв от кандидати (Guest Officer R. Poo), от който Е. в бъдеще ще черпи кандидати.

В писмени бележки твърди, че не спори, че изборът на вида процедура е в правомощията на министъра. Спорът е относно това, че каквато и процедура да бъде избрана, то тя следва да бъде обявена предварително. В хода на производството е бил сменен режимът на процедурата, по разпореждане от служител, който няма необходимата компетентност. Защото ако би била обявена национална процедура по чл. 10, т. 7 от Наредбата, жалбоподателят изобщо не би кандидатствал.

Това не е оперативна самостоятелност, а промяна на правилата на състезанието, след като то е започнало.

Национална процедура по Наредба № 8121з-142 от 22.2.2016 г. не е била надлежно въведена. Министърът е утвърдил докладна записка за провеждане на краткосрочна процедура, в която не се провежда нито национален подбор, нито прилагане на чл. 10. Прилагането е започнало по нареждане на директора на ДМОС и не може последващото утвърждаване на протокола да замести липсващата първоначална санкция. Обявата не съдържа изискването на чл. 10, а те били съобщени на кандидатите едва след подаване на заявлението. Прилагането на чл. 10, т. 7 е било избирателно. Спрямо жалбоподателя – строго, спрямо Д. Н. С. – не е била приложена. Предходната практика по краткосрочни процедури – от 2016 г., 2018 г. и 2021 г. няма протоколи на комисията и няма списъци на допуснати и недопуснати кандидати. Едва през 2025 г. за пръв път се появява протокол и подбор на наредбата.

Чл. 10, т. 7 от Наредбата е неприложим към краткосрочното командироване на гост-офицер. Командировките на такъв за вторични проверки за сигурност в горещите точки не са мандат по смисъла на тази Наредба. Те се разпореждат с първоначален срок от три месеца и се изпълняват на ротационен принцип, като за всеки период се издава отделна заповед. Тълкуването на органа се опровергава и от предишни действия – сочи за пример командироването му в У.. Твърди, че доказателствената тежест е на ответника, като той не се справил с нея. Претендира разноски.

Ответникът министърът вътрешните работи оспорва жалбата. Твърди, че разглеждането на постъпилите документи на кандидати в горепосочената процедура е извършено, както е отразено и в процесния протокол, по реда на Наредба № 81213-142/22.02.2016 г. за условията и реда за изпращане на държавни служители на Министерството на вътрешните работи за изпълнение на длъжност в институции или в структури на Европейския съюз и в международни организации (Наредбата). Тя е валиден подзаконов нормативен акт и като такъв е приложена в процесната подборна процедура, като противно на твърденията на жалбоподателя, в нея не се прави разграничение на продължителността на командироването на служителите.

Утвърждаването на процесния протокол произтича от правомощието на министъра, дадено му съгласно чл. 33, т. 7 от Закона за Министерството на вътрешните работи, съгласно който той управлява човешките ресурси в него и на основание чл. 17, ал. 1 от Наредбата. Спазвайки нормативно определената процедура, този протокол се предоставя от постоянната комисия за подбор за утвърждаване на министъра, като то е обективирано в предписаната писмена форма.

Съгласно чл. 3 от Наредбата изпращането на държавни служители от МВР за изпълнение на длъжност в институции или в структури на ЕС и в международни организации въз основа на договори, по които Република Б. е страна, се предхожда от национална и международна подборна процедура. Националната подборна процедура включва следните етапи:

обявяване на вакантните длъжности в институции или в структури на ЕС и в международни организации;

извършване на подбор и номиниране на кандидатите от комисия, назначена от министъра на вътрешните работи;

одобряване на номинираните след подбора кандидати от министъра на вътрешните работи или от оправомощено от него длъжностно лице;

изпращане на кандидатурите на одобрените или класираните след подора кандидати.

В Чл. 10 от Наредбата кумулативно са изброени условията, на които кандидатите за изпълнение на длъжност в институции или в структури на ЕС и в международни организации трябва да отговарят, за да бъдат допуснати до процедурата за подбор:

да са прослужили не по-малко от 4 години на длъжност за държавен служител с виеше образование в МВР;

да не са в срок на действие на наложено дисциплинарно наказание;

срещу тях да няма образувано дисциплинарно производство;

да не са временно отстранени от длъжност

да не са отзовавани предсрочно от изпълнение на длъжност като национален експерт за извършени дисциплинарни нарушения;

да владеят необходимия за длъжността чужд език на изискуемото ниво съгласно Общата европейска езикова рамка;

да са изминали най-малко 2 години от приключването на предишен задграничен мандат като задгранични представители, участие в мисия на международна организация или изпълнение на длъжност в институции, или в структури на ЕС или в международна организация, когато този мандат е бил по- дълъг от 1 година.

Съгласно Наредбата подборът на кандидатите се провежда от постоянна комисия, назначена със заповед на министъра на вътрешните работи, която се произнася с протокол относно съответствието на кандидатурите с изискванията за заемане на длъжността. Съгласно чл. 17, ал. 1 от Наредбата този протокол се предоставя за утвърждаване на министъра на вътрешните работи, както е сторено и в процесния случаи. Законодателят не е предвидил нито в Наредбата, пито в друг законов и/или подзаконов акт възможността за обжалване на актовете на постоянната комисия, каквато е целта на настоящото съдебно производство.

Видно от представените по делото доказателства, Постоянната комисия не е допуснала до участие в процедурата не само жалбоподателя Х., а общо четирима кандидати, като за всеки един от тях е посочено и основанието за това. Конкретно за жалбоподателя е установено, че въз основа на заповед № 8121К- 12454/15.12.2021 г. на министъра на вътрешните работи Б. Е. Х. е командирован за изпълнение на длъжност като командирован национален експерт в Европейската агенция за гранична и брегова охрана (FRONTEX) в [населено място], Република Полша за срок от три години, считано от 16.01.2022 г. до 15.01.2025 г. Поради това обстоятелство, твърди, че по отношение на него не е изпълнено изискването по чл. 10, т. 7 от Наредбата - да са изминали най-малко 2 години от приключването на предишен задграничен мандат като задграничен представител, участие в мисия на международна организация или изпълнение на длъжност в

институции или в структури на ЕС или в международна организация, когато този мандат е бил по-дълъг от 1 година.

Агенцията на ЕС за сътрудничество в областта на правоприлагането (Е.) при провеждане на своите процедури за подбор не цели да избегне прилагането на вътрешната нормативна уредба в страните членки, а дава базисните критерии, на които кандидатите следва да отговарят. Наличието на специално разписана процедура в Наредбата изисква от министъра на вътрешните работи и другите длъжности лица в МВР нейното прилагане в пълнота, което представлява и условие за законосъобразност на проведената процедура за подбор на кандидати от Република Б..

Несъстоятелни са твърденията на жалбоподателя за нарушаване на процедурата за подбор на кандидатите поради обстоятелството, че на някои от тях са дадени допълнителни указания за изготвяне на заявленията им с оглед изпълнение на изкисванията, заложени в Наредбата. Нормативно определена забрана за такива не е заложена, напротив с оглед сътрудничеството в рамките на ЕС и изпращането на представители в мисии на международни организации, както и с цел спазването на вътрешната нормативна уредба, подобни указания не са прецедент и целят спазване на процедурите по подбор в пълнота. Съгласно чл. 6 от Наредбата дирекция ..Международно оперативно сътрудничество" (ДМОС)-МВР организира и координира дейностите по изпълнение на етапите от националната подборна процедура. Причината, поради която на кандидатите Б. Х. и Д. Р. не са предоставени такива указания съответно заявленията им не съдържат декларация за съответствие с изискванията на чл. 10 от Наредбата, е че към датата на изпращане на допълнителните указания в деловодната система - 13.03.2025 г. по служебен път от страна на ДМОС-МВР по отношение на тези кандидати са идентифицирани обстоятелства, водещи до несъответствие с изискванията на чл. 10 от Наредбата, което е достатъчно основание за недопускане до процедурата за подбор. Тези обстоятелства са обективирани в протокол от 28.03.2025 г.. предоставен по делото.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД счита, че жалбата е процесуално допустима, изготвена от компетентен административен орган предвид чл. 33 от ЗМВР, вр. чл. 3, ал. 2, т. 3 от Наредба № 81213-142/22.02.2016 г. за условията и реда за изпращане на държавни служители на Министерството на вътрешните работи за изпълнение на длъжност в институции или в структури на Европейския съюз и в международни организации

Оспореният акт представлява индивидуален административен акт (см. чл. 21, ал. 1 АПК), обективиращ изрично волеизявление, с което непосредствено се засяга правото на Б. Х. да участва в обявена процедура по подбор на командировани експерти.

Следва да се посочи, че доколкото са оспорва в настоящото производство индивидуален акт, то съдът следва да извърши проверка за законосъобразност именно на този акт. С други думи, извън правомощията му по това дело е да извършва проверка за законосъобразност на предходни процедури, неоспорени изрично от заинтересованите страни. Извън правомощията на съда в това производство е да извършва проверка на изявления по см. на чл. 21, ал. 1 АПК, с които се засягат права и законни интереси на други лица, доколкото те същите не са оспорили тези изявления, а същевременно –тези изявления не биха повлияли на настоящия спор. А това е така, доколкото те имат отношение относно правото на трети лица да участват в обявената процедура и законосъобразността им няма отношение относно процесния спор – дали е налице такова право

спрямо жалбоподателя.

Оспореният акт съответства на задължителните изисквания за форма, регламентирани с нормите на чл. 59, ал. 1 и ал. 2, т.т. 1, 4, 7 АПК. Той съдържа и ясни мотиви.

Установява се, че на 27.2.2025 г. е публикувана в МВР ,ДМОС, обява /л.32/ за краткосрочно командировани национали експерти – подборна процедура, обявяване от Е. със срок на подаване на документи – 14.3.2025 г. Приложена е апликационна форма и придружително писмо. Кандидатстването е за период от 6 м.

На 11.3.2025 г. жалбоподателят е подал заявление за участва в процедурата. Цитирана е обява рег. № А-2812/27.2.2025 г. На 14.3.2025 г. е поставена резолюция „Не! Нечетлив Текст На отдел ПОЧР%.“. Молбата има вх. № от 17.3.2026 г.

Приложени са заявления от други служители.

В процесния случай – жалбоподателят Главен инспектор Б. Е. Х. - началник на сектор в „Мисии на международни организации“ към отдел „И. и мисии на международни организации” при дирекция „Международно оперативно сътрудничество” – МВР не е допуснат до участие в международната подборна процедура.

Като основание за недопускане е посочено следното: Въз основа на заповед № 8121К-12454/15.12.2021 г. на министъра на вътрешните работи служителят е командирован за изпълнение на длъжност като командирован национален експерт в Европейската агенция за гранична и брегова охрана (FRONTEX) в [населено място], Република Полша, за срок от три години, считано от 16.01.2022 г. до 15.01.2025 г. В тази връзка по отношение на служителя не е изпълнено изискването съгласно чл. 10, т. 7 от Наредбата - да са изминали най-малко 2 години от приключването на предишен задграничен мандат като задграничен представител, участие в мисия на международна организация или изпълнение на длъжност в институции или в структури на ЕС или в международна организация, когато този мандат е бил по-дълъг от 1 година;

На съда е служебно известно, а и се установява от доказателствата по делото, че междувременно министърът на вътрешните работи е постановил заповед - № 8121 К-10586/11.09.2025 г., с която е било прекратено служебното правоотношение на жалбоподателя.

Заповедта за уволнение е била оспорена пред АССГ и на съда е служебно известно, че е отменена с решение на АССГ, постановено по адм.д. № 10246/2025 г., влязло в сила на 27.5.2026 г., видно от решение по адм.д. № 3082/2026 г. на ВАС.

Жалбоподателят е бил възстановен на заеманата преди уволнението длъжност, като със заповед № 8121К12473/12.8.2026 г. служебното правоотношение отново е било прекратено, а заповедта е била оспорена пред АССГ и на съда е служебно известно, че е висящ спор за законосъобразността ѝ, като е образувано адм.д. № 12293/2026 г. на АССГ и при извършване на служебна проверка в деловодната система на АССГ констатира, че делото е насрочено и не е постановено решение.

В процесния случай не се спори, а и от преписката се установяват посочените факти, послужили

като основание във връзка с командироването на жалбоподателя.

Същевременно безспорно се установява наличието на предпоставките по чл. 10, т. 7 от Наредбата. Това правило е създадено автономно от българската държава (в случая от МВР), за да регулира вътрешния подбор и вътрешната ротация на собствените си кадри, които кандидатстват за международни позиции. Целта му е да осигури равен достъп и да предотврати ситуация, в която едни и същи служители пребивават непрекъснато в чужбина.

Действително, то не се е съдържало като условие за кандидатстване в първоначалната обява. Но дори и да се приеме, че е налице процесуално нарушение, то това не е от такъв характер, че да затрудни и/или да наруши правата на жалбоподателя доколкото правилото е предвидено в Наредбата, в сила от 01.03.2016 г., обн. ДВ. бр.17 от 1 Март 2016г., изм. и доп. ДВ. бр.4 от 14 Януари 2020г., изм. и доп. ДВ. бр.37 от 25 Април 2023г. Т.е. правилото се е съдържало в нормтивен акт към всеки един момент от производството.

Жалбоподателят, като участник в предходни командирования и като юрист би следвало да е бил запознат с тази наредба. Това, че тя евентуално не е била прилагана при предходни негови командирования, поставя под въпрос съответствието с изискванията на тази наредба именно на предходните командирования, но не и настоящия разглеждан акт на администрацията, предвид изложеното по-горе. По отношение на него съдът намира, че са налице предпоставките на чл. 10, т. 7, поради което е налице неговата материална законосъобразност.

Следва да се посочи, че нито ЗМВР, нито Наредбата правят разграничение между „краткосрочно“ и „дългосрочно“, командироване, още по-малко по отношение на приложимостта на специфичните изисквания по цитираната норма. „Временно“ командироване е предвидено в чл. 165, ал. 1 и чл. 169, ал. 1 и 2 ЗМВР, но по отношение на такова на територията на страната. Но такова разграничение не е предвидено в приложимата в процесния случай норма на чл. 168 ЗМВР. В нея изрично е посочено, че условията и редът следва да се извършва съобразно изрично предвидена Наредба. Съгласно чл. 169, ал. 2 ЗМВР участието по ал. 1 се извършва в съответствие с националното законодателство, международните договори, в сила за Република Б., и съобразно целта и другите условия, определени в решението на компетентния орган за изпращането.

Неоснователно е твърдението на жалбоподателя, че тази наредба не може да намери приложение, тъй като не се касае за изпращане на държавен служител в институция на Европейския съюз, а за включване в резерв от кандидати (Guest Officer R. Poo), от който Е. в бъдеще ще черпи кандидати.

Видно от приложената по делото преписка /докладната записка, л. 16 и сл./ се установява, че действително се касае за номиниране на служители от държави членки, които ако бъдат одобрени, ще бъдат включени в базата данни на Е. и ще бъдат командировани до 6 м. в рамките на период от 4 г. Действително, се касае само за включване в такъв списък, но именно включването му е предпоставка за евентуално бъдещо командироване, в рамките на до 6 м., като това командироване би следвало да отговаря на изискванията на цитираните нормативни актове.

На основание чл. 142 ал. 1 АПК съответствието на административния акт с материалния закон се преценява към момента на издаването му.

На основание чл. 142, ал. 2 АПК настоящият състав следва да извърши преценка и на

настъпилите към момента на приключване на устните състезания факти. В този смисъл счита за основателно твърдението на жалбоподателя, че следва да се съобрази това, че след постановяване на оспорения в настоящото производство акт заповедта за уволнение № 8121 К-10586/11.09.2025 г. е отменена, жалбоподателят е бил възстановен на заеманата преди уволнението длъжност. Към датата на приключване на устните състезания /29.9.2026 г./ е постановена и нова заповед – от 12.8.2026 г., отново за прекратяване на служебното правоотношение, като отново е налице висящ спор относно законосъобразното прекратяване. Следователно, към датата на приключване на устните състезания жалбоподателят не е бил във валидно служебно правоотношение.

На основание чл. 143, ал. 1 АПК съдът определя юрисконсултско възнаграждение от 200 евро.

Водим от изложените съображения и на основание чл. 172, чл. 172а, чл. 143, ал. 3 АПК, Административен съд София - град, 64–ти състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Б. Е. Х., ЕГН [ЕГН] срещу утвърден от министъра на вътрешните работи протокол № А-4240/28.3.2025 г. на Постоянната комисия по подбор на държавни служители от МВР в частта, в която е постановено недопускане до участие в международната процедура за подбор на командировани национални експерти по линия на Е. с реф. № Europol/2025/SNE/SSC/286. Guest Officer.

ОСЪЖДА Б. Е. Х., ЕГН [ЕГН] да заплати на Министерството на вътрешните работи разноски от 200 евро за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВАС, в 14-дневен срок от съобщаването.